

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010095
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8614010095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2019, v trestnej veci obžalovaného Ľ. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/38/2014 zo dňa 20.09.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 1 Tr. poriadku
Obžalovaný Ľ. N., nar. XX.XX.XXXX vo X., trvale bytom
H. XX, E.. X.

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

- dňa 02.11.2013 v čase okolo 00.45 hod. na ul. X. M. Q. X. pred barom Las Vegas po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol Š. U. tak, že ho najmenej jedenkrát udrel päťou do tváre a najmenej jedenkrát ho kopol do oblasti tváre a tak mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu v parietálnej oblasti hlavy vpravo, odreninu a pomliaždenie nosa a krvnú podliatinu a pomliaždenie pravého obočia s dobou liečenia 10 - 14 dní, pričom v úmysle kopnutím zasiahnuť Š. U., zasiahol F. N., ktorej spôsobil silné pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia s dobou liečenia 5 - 8 týždňov

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest 400,- (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona sa pre prípad úmyselného zmarenia uloženého peňažného trestu u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodené strany F. U. rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., O. XXX/X a dedičov po neb. Š. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X., T. XXX/XX, Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka Prešov, Kúpeľná 5, 080 15 Prešov a Union zdravotnú poisťovňu, a.s., s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Ľ. N. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.11.2013 v čase okolo 00.45 hod. na ulici X. M. Q. X. pred barom Las Vegas po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol Š. U. tak, že ho najmenej jedenkrát udrel päťou do tváre a najmenej jedenkrát ho kopol do oblasti tváre a tak mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu v parietálnej oblasti hlavy vpravo, odreninu a pomliaždenie nosa a krvnú podliatinu a pomliaždenie pravého obočia s dobou liečenia 10 - 14 dní.

Za to mu uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 400,- eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad úmyselného zmarenia uloženého peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú F. U., rod. N. a Š. U., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. a Union zdravotnú poisťovňu, a.s. s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Pokiaľ ide o výrok o vine, tu poukázal na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, z ktorého vyplynulo, že F. U., rod. N. utrpela silné pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia. Priemerná doba liečenia sa pohybuje od 5 do 8 týždňov, s čím koreluje doba práceneschopnosti, avšak znalec uznal dobu liečenia zranení poškodenej od 02.11.2013 do 05.02.2014, ktorú hodnotil ako značne predĺženú, avšak vzhľadom na bolesti za odôvodnenú. Poškodená práceneschopná nebola, nakoľko je študentkou, ale dobu práceneschopnosti je možné stotožniť s dobou liečby. To, že poškodenej boli spôsobené zranenia pri tom, ako obžalovaný kopal do Š. U., vyplýva z výpovede samotnej poškodenej, čo určitým spôsobom pripustil samotný obžalovaný, ktorý síce na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, ale v prípravnom konaní uviedol, že zranenia poškodenej vznikli tak, ako sa oni bili, táto sa snažila zabrániť bitke. Konštatovanie obžalovaného, že poškodená si mohla spôsobiť zranenie sama, vylučuje znalec v znaleckom posudku, ktorý potvrdil, že mechanizmus vzniku poranenia poškodenej zodpovedá údajom poškodenej, tak aj údaj obžalovaného, teda kopnutie do zápästia. Skutočnosť, že žiaden z vypočutých svedkov nezaregistroval, žeby obžalovaný pri kopnutí poškodeného U. zasiahol aj F. U., rod. N., na čo poukazuje aj sudca okresného súdu, neznamená, že k tomu nedošlo tak, ako to uvádza poškodená, ktorej výpovedi nie je dôvod neveriť. V dôsledku zranenia mala zasadovanú pravú ruku od lakťa až do polovice prstov a palec, čo ju ako praváčku obmedzovalo vo vykonávaní osobnej hygieny a takisto počas liečby absolvovala rehabilitácie. S poukazom na tieto skutočnosti má za to, že Okresný súd Svidník mal uznať obžalovaného Ľ. N. vinným aj pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona. Taktiež namietal nesprávnosť výroku o treste, kde okresný súd nesprávne nevyhodnotil neexistenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Ďalej vo výroku o treste chyba podľa názoru prokurátora ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, ktoré upravuje prevahu pomeru poľahčujúcich okolností. Taktiež aj napriek tomu, že samosudca okresného súdu vo výroku o treste v napadnutom rozsudku odkazuje na ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, vo výroku neuviedol, že obžalovanému ukladá peňažný trest úhrnný. Ďalej dodal, že podľa § 57 ods. 1 Tr. zákona, pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a a peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Samosudca sa náležite nevysporiadal s okolnosťou, či Ľ. N. vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery bude skutočne schopný peňažný trest zaplatiť, keď nie je zrejmé, aký je jeho mesačný príjem. Vzhľadom na povahu spáchaného skutku, uloženie

peňažného trestu, podľa jeho názoru, nie je postačujúce a je nevyhnutné uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vo veci sám rozhodol.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je čiastočne dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, avšak čiastočne tým nedospel k nesprávnym skutkovým záverom.

Odvolanie okresného prokurátora bolo obmedzené len čo do výroku o vine a treste, pritom odvolanie vo výroku o vine vytýkalo okresnému súdu len to, že tento vypustil zo skutku obžaloby časť týkajúcu sa toho, že obžalovaný mal spôsobiť svojím konaním aj poranenia poškodenej F. N., teraz U..

Po zrušení veci krajským súdom a vrátení veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie sa okresný súd pokúsil odstrániť vytknuté nedostatky, ako aj rozpory vo výpovediach svedkov, pričom vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie, v tomto smere nie je možné okresnému súdu nič vytknúť.

Krajský súd však doplnil dokazovanie o prečítanie lekárskej správy P. C. Š. zo dňa 02.11.2013, z ktorej plynie že poškodená F. N. bola v krátkom čase po skutku (dňa 02.11.2013 o 01.32 hod.) ošetrovaná na chirurgickej ambulancii nemocnice vo Svidníku, kde ako príčinu poranenia a bolesti zápästia táto ošetrovateľka lekárovi uviedla napadnutie známou osobou vo Svidníku. Krajský súd nemal žiadny dôvod neuveriť výpovedi poškodenej, ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred okresným súdom uviedla, že poranenie ruky jej spôsobil práve obžalovaný L. N., a to tak, že tento útočil na jej kamaráta Š. U., kde ona bola v jeho blízkosti a chcela zabrániť v útoku tak, že ich chcela oddeliť a vtedy ju zasiahol obžalovaný. Skutočnosť, že svedkovia prítomní pri skutku priamo kopnutie do ruky poškodenej nevideli, sama o sebe nevyvracia výpoveď poškodenej, keďže všetci potvrdili, že poškodená N. stála pri poškodenom U. a časť svedkov uviedla, že táto chcela obžalovanému zabrániť v útoku na U.. Napokon aj z dvoch znaleckých posudkov znalcov z odboru psychológia plynie, že poškodená nemá vo všeobecnosti snahu skresľovať výpovede, javiť sa v lepšom svetle a jej výpoveď v tejto veci je autentická, identická s prežitými udalosťami s úplne korešpondujúcim emocionálnym doprovodom. V jednom znaleckom posudku je konštatovaná dokonca vysoko postačujúca úprimnosť poškodenej F. N..

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku vo vzťahu k poškodenej F. N. (teraz U.), tento kvalifikoval krajský súd ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona, pretože obžalovaný v úmysle ublížiť na zdraví poškodenému U. zasiahol poškodenú N., jeho útok smeroval ku spôsobeniu ujmy na zdraví osoby, pričom je právne irelevantné, že zasiahol inú osobu (N.), než zasiahnuť chcel (U.).

V priebehu konania bolo sporné, aké poranenia utrpela poškodená F. N., keď v poradí prvý znalec konštatoval zlomeninu zobcovitého výbežku pravej vretennej kosti a zlomeninu člnkovej kosti pravého zápästia, v poradí druhý znalec konštatoval silné pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia, pričom uviedol, že zlomeninu poškodená N. neutrpela a išlo o chybné hodnotenie snímky zo strany ošetrojúceho lekára. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj P. U. U., ktorý vykonal kontrolné vyšetrenie poškodenej, a to RTG vyšetrenie, ako aj magnetickú rezonanciu, ako aj konzultoval prípad s iným nezávislým lekárom, kde bola vylúčená zlomenina kosti u poškodenej, bol potvrdený stav po kontúzii. Za takejto situácie nepovažoval ani krajský súd za potrebné pribrať do konania ďalšieho znalca za účelom posúdenia tejto odbornej otázky. Pokiaľ ide o dĺžku liečenia poškodenej, vo všeobecnosti je dĺžka liečenia tohto poranenia 5 - 8 týždňov, pričom objektívnym znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, z akých príčin bolo liečenie dlhšie, než je obvyklé, preto krajský súd hodnotil túto skutočnosť v súlade so zásadou

in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá dĺžka liečenia potom našla odraz aj v právnej kvalifikácii skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona.

Za zákonný a spravodlivý považoval krajský súd aj výrok okresného súdu o treste, a to tak pokiaľ ide o druh trestu, ako aj o jeho výšku, keďže od spáchania skutku uplynul dlhší čas, obžalovaný Ľ. N. nebol pred spáchaním skutku ani po ňom súdne trestaný, v mieste bydliska bol hodnotený viac ako pozitívne, keď starosta v podanej správe poukázal na to, že obžalovaný dobrovoľne pomáhal pri odstraňovaní následkov povodní v obci. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom uviedol, že ukončil vysokú školu a je zamestnaný, napokon si zvolil obhajcu, preto ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný je schopný uložený peňažný trest uhradiť. Krajský súd napravil menšie pochybenie okresného súdu, pokiaľ tento u obžalovaného nezistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, pretože tento spáchal viac trestných činov a pokiaľ vo výroku o treste výslovne neuviedol, že ukladá trest úhrnný.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, okresný súd poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný prospech, proti tomuto výroku nebolo podané odvolanie ani poškodených ani obžalovaného a ani prokurátorom, ktorý odvolaním napadol len výrok o vine a treste. Preto krajský súd tento výrok nemohol preskúmať a pôvodný výrok zmenil len v časti, v ktorej odkázal dedičov poškodeného Š. U. na civilný proces, keďže z centrálnej evidencie obyvateľstva bolo zistené, že poškodený Š. U. dňa 20.09.2020 zomrel.

Na základe vyššie uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného uznal vinným oproti okresnému súdu aj zo skutku, že spôsobil poškodenie zdravia aj poškodenej F. N., ako aj upravil výrok o treste v tom, že uložil trest úhrnný a u obžalovaného vzhliadol príťažujúcu okolnosť aj podľa § 37 písm. h) Tr. zákona.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.